ΑΡΙΘ. 357 — Α. ΔΕΥΤΕΡΑ, (2)14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1862. ΕΤΟΣ Ζ'.

Συνδρομή ετησία εν Αυστρίᾳ φιορ. 16· εν Ελλάδι, Ιονίοις Νήσοις, Τουρκίᾳ, Αιγύπτῳ, Γαλλίᾳ και Ἀγγλίᾳ, 40 φράγκα· εν ταῖς Παραδουνβ. Ἡγεμονίαις 50 σβάνσικα. — Τιμὴ καταχωρίσεων, σολδία αὔερ. 30 δ' ἕκαστον στίχον ἐκ 40 στοιχείων.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται. Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἡμέρας μὴ ἀπηλλαγμέναι τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους εἶσιν ἀπαράδεκτοι.

Ἅπασαι αἱ νέαι ἢ ἀνανεούμεναι συνδρομαὶ ὀφείλουν νὰ λήγωσι τὴν 30 Ἰουνίου ἢ 31 Δεκεμβρίου (Ἔ. ν.)

Κατευθυντέον, εἰς Βιέννην μὲν, A la Redaction du Journal grec "Ἡμέρα.. (Landstrasse Reisnerhof Nr. 481 à Vienne.)

ΗΜΕΡΑ

Ἐπιστατοῦσι δὲ καὶ ἀλλαχόσε, οἱ ΚΚ. Δ. Στουδίτης εν Κωνσταντινουπόλει· Χ. Μιχαὴλ Δημητρίου εν Βουκουρεστίῳ· Δ. Δημόπουλος εν Ἰασίῳ· Κ. Θεολόγης εν Ἀλεξανδρείᾳ· Ι. Πάρσαλης εν Καΐρῳ· Ι. Α. Παραμυθιώτης εν Κερκύρᾳ· Φ. Σαρίκας εν Σμύρνῃ· Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς, καὶ Ἐμ. Γεωργίου εν Ἀθήναις· Ν. Νικολαΐδης εν Σύρῳ· Α. Σ. Ἀγαπητὸς εν Πάτραις· Κ. Δαρζηλοβίτης εν Θεσσαλονίκῃ· Π. Μιχαηλίδης εν Ἰβραΐλᾳ· Γ. Δημόπουλος εν Γαλαζίῳ· Κ. Μεγαλῆς εν Ἀδριανουπόλει· Ἰω. Φωκᾶς εν Κεφαλληνίᾳ· Μ. Σκουρτέλης εν Μιτυλήνῃ· Α. Σέλτας εν Κυδωνίαις· Δ. Ἀγγελίδης εν Φιλιππουπόλει· Α. Λαΐζος εν Κύπρῳ· Μ. Σκρινὴς εν Βηρυτῷ· Κ. Ν. Σιμωνίδης εν Κραϊόβᾳ· Χριστόφ. Μιχαὴλ εν Καλαφατίῳ· Michele Leeb alla Tipografia del Lloyd εν Τεργέστῃ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἀπὸ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ καταγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δωρεὰν τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκδοθὲν μέρος τῶν ΑΘΛΙΩΝ.

Δύο τῶν Ἐπιστασιῶν μας πολὺ καθυστέρησαν παραλαλοῦμεν αὐτὰς νὰ μᾶς ἐμβάσωσι πλέον τὰς ληξάσας ἑξαμήνους συνδρομάς.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Τὰ κατὰ τὴν Σερβίαν ἀπειλητικώτερα· ὁ ἡγεμὼν πέμπει ἀπεσταλμένους εἰς τὰς Δυνάμεις, καὶ διατάττει νὰ τεθῶσιν ἐν ἀσφαλείᾳ τὰ ἐν Βελιγραδίῳ ἐμπορεύματα. --- Οἱ Τοῦρκοι ἀεὶποτε νικώμενοι ἐν Ἀλβανίᾳ. --- Ὁ Ῥατάτσης ἀναγγέλλει ἐπισήμως τὴν ἄνευ ὅρου ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἀναγνώρισιν τῆς Ἰταλίας. --- Τελευτ. εἰδήσεις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν Βιέννῃ, (1)13 ἰουλίου.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Σερβίας ἐπιμένει εἰς τὰς αἰτήσεις του· ἡ Τουρκία δὲν ἐνδίδει. Αὕτη εἶναι πάντοτε ἡ θέσις τοῦ σερβικοῦ ζητήματος, θέσις δεινὴ, ἐξ ἧς ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν δύναται νὰ γεννηθῇ λυσσώδης θύελλα. Περὶ τούτου ἐπείσθησαν καὶ αἱ ἐφημερίδες ἐκεῖναι, αἵτινες, θεωροῦσαι μικροῦ λόγου ἄξια μέχρι πρὸ μικροῦ τὰ ἐν Βελιγραδίῳ διαδραματιζόμενα, μετέβαλον ἐσχάτως ῥιζηδὸν τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σκέπτεσθαι. Σήμερον πανταχοῦ βλέπουσι συμπτώματα προσεχοῦς ἐκρήξεως καὶ δὲν ἔχουσι πλέον τόσην πίστιν εἰς τὰ μηχανοῤῥάφηματα τῆς διπλωματίας. Καὶ ἀληθῶς, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὰ πράγματα ἔλαβον ὄψιν τινὰ ἀπειλητικωτέραν, ἴσως διότι ὁ πρίγκηψ Μιχαὴλ ἐπείσθη ὅτι δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ παίζῃ τις μὲ λαὸν ἔνοπλον καὶ ἐνθουσιῶντα, καὶ ὅτι ἂν ἤθελε νὰ προλάβῃ διὰ πάσης θυσίας τὸν κατὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ πόλεμον, ἔπρεπε νὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα του κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων, οἵτινες, κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Βιέννης, ἤρχισαν ἤδη σκεπτόμενοι περὶ τοῦ ἐκθρονισμοῦ του. Ἀποβαλὼν λοιπὸν, φαίνεται, πλέον πάντα δισταγμὸν, συνέλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσῃ διὰ τῶν ὅπλων τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους του, ἐὰν ἀποτύχωσιν αἱ προσπάθειαι τῆς διπλωματίας, καὶ τοῦτο διεκόινωσε καὶ δι' ἐκτάκτων ἀπεσταλμένων εἰς τε Παρισίους καὶ εἰς Πετρούπολιν.

Συνέβη δὲ καὶ περιστατικόν τι, τὸ ὁποῖον πολὺ συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ ἐξάψῃ ἔτι μᾶλλον τὰ μεταξὺ Τούρκων καὶ χριστιανῶν πάθη, καὶ νὰ ἀποδείξῃ πόσον φροῦδαι εἶναι αἱ περὶ εἰρήνης ἐλπίδες. Πολεμικόν τι ἀτμόπλουν τουρκικὸν προσωρμίσθη ἀπροσδοκήτως παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Βελιγραδίου, φέρον ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια. Ἡ σερβικὴ κυβέρνησις, ἅμα μαθοῦσα τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἔπεμψεν ἔντονον διαμαρτύρησιν πρὸς τὰς δυνάμεις, ἐπικαλουμένη τὸ' 19 ἄρθρον τῆς παρισιανῆς συνθήκης, καθ' ὃ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος πλοίων πολεμικῶν εἰς τὸν Δούναβιν. Συγχρόνως δὲ ἔλαβε μέτρα στρατωτικὰ τοιαῦτα, ὡς νὰ ἐπεφάνη ὁ ἐχθρὸς εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως. Δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος τῆς 23/5 μεσοῦντος προσεκλήθησαν εἰς τὰ ὅπλα οἱ δημοτοφύλακες, ὅπως σπεύσωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος· παρηγγέλθησαν δὲ οἱ ἔμποροι τοῦ Βελιγραδίου νὰ μεταφέρωσι τὰ ἐμπορεύματά των εἰς ἄλλας πόλεις, διότι ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως. Ταῦτα πάντα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην σχολίων. Καλὸν ὅμως κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν πρὸς πιστοτέραν ἐξεικόνισιν τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων ὅτι καὶ ἡ Αὐστρία διέταξε τὴν ἀμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν τοῦ Δουνάβεως νὰ παύσῃ τὸν πλοῦν τῶν ἀτμοπλοῶν της παρὰ τὰ σερβικὰ σύνορα, διὰ τὸν φόβον μήπως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συγκρούσεως καταληφθῶσιν ἐξ ἀπροόπτου τὰ ἀτμόπλοα ὑπὸ τῶν Σέρβων.

Ἐξ Ἀλβανίας ἐπιστολαὶ τῆς 19/11 ἰουλίου ἐπιβεβαιοῦσι τὰς μεγάλας ζημίας ἃς ἔπαθον οἱ Ὀθωμανοὶ κατὰ τὰς μάχας αἵτινες ἔλαβον χώραν πλησίον τῆς Ἐρκοβνίτσης καὶ Βασογεβίτσης. Ἡ ἔλλειψις χρημάτων, ζωοτροφιῶν, ἰατρῶν, ἰατρικῶν καὶ νοσηλευτῶν εἶναι ἐπαισθητοτάτη ἐν τῷ τερκικῷ στρατῷ, καὶ ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς δὲν εἶχε πῶς νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς καθημερινὰς χρείας.

Καὶ ἐκ τῆς Ἐρζεγοβίνης καταφθάνουσιν ἀπαισιώταται διὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς εἰδήσεις, ἐπιβεβαιοῦσαι τὰ τηλεγραφήματα ἃ ἤδη ἐξεδόσαμεν. Τὴν (29)11 ἰουλίου οἱ Μαυροβουνιῶται, προσβαλόντες τὸν Δερβὶς πασσᾶν μεταξὺ Ῥούδινε καὶ Βιλέκης, τὸν ἠνάγκασαν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ πανστραταιᾷ καὶ μετὰ βαρυτάτας ἀπωλείας μέχρι τῆς Βιλέκης. Ἐκάλεσεν ἐκεῖ εἰς βοήθειάν του τὴν φρουρὰν τῆς Τρεβίγνης, ἀλλ' αὕτη δὲν ἦτον εἰς κατάστασιν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν νικητῶν. Ἐκάλεσε τότε ὁ Δερβὶς πασσᾶς εἰς τὰ ὅπλα ὅλους τοὺς ὀθωμανοὺς κατοίκους τῆς Ἐρζεγοβίνης, διεγείρων παντοίοις τρόποις τὸν φανατισμὸν αὐτῶν· τόσον ὅμως ἐμικροψύχησαν οἱ ὀθωμανοὶ ἐν γένει, ὥστε δὲν εἶναι διόλου παράδοξον νὰ ζητήσῃ ἐντὸς ὀλίγου ὁ Δερβὶς πασσᾶς τὴν σωτηρίαν του ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Τρεβίγνης, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ταύτην τὴν ὥραν ἄνευ φρουρᾶς. Ὁ Δερβὶς πασσᾶς ζητεῖ κατεπειγόντως ἐπικουρίας καὶ καθεκάστην ἐκπέμπει εἰς Ῥαγουζαν ταχυδρόμους, ζητῶν ζωοτροφίας.

Τὴν (17)29 ἰουνίου οἱ Μαυροβουνιῶται, ἡνωμένοι μὲ τοὺς ἀντάρτας, ἐλεηλάτησαν διάφορα χωρία πλησίον τοῦ Γάσκου καὶ ἤλωσαν 4000 κτίνη. Τὴν (12)4 ἰουλίου ἐκυρίευσαν τὸ χωρίον Ναχγέβιτς, πλησίον τῆς Λιυβίγνης, ἐθανάτωσαν ὅσους ἀπήντησαν ὀθωμανοὺς καὶ ἤλωσαν πλῆθος ζώων. Τὸ Νιξὶκ ἐβομβαρδίσθη ἐκ νέου ὑπὸ τῶν Μαυροβουνιωτῶν, καὶ αἱ ὁδοὶ εἶναι πανταχόσε ἐπικίνδυνοι. Εἰς τὴν Βιλέκην ἐπερημένοντο ἐκ τῆς Βοσνίας ἐπικουρίαι, ἀλλ' ἀμφιβάλλεται ἂν θὰ ἔλθωσιν, ἐπειδὴ οἱ ὀθωμανοὶ κάτοικοι τοῦ τόπου ἐκείνου ἦσαν ἀναγκαῖοι δι' ἄλλας περιπετείας.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28/10 μεσοῦντος, ὁ Κ. Ῥατάτσης ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔλαβε τὴν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἰταλίας ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τῆς ῥωσσικῆς κυβερνήσεως, προσθεὶς ὅτι οὐδεὶς ὅρος τίθεται ἀντιβαίνων εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἰταλίας. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ἄλλη ἐπίσημος φωνὴ, πέραν τοῦ ὠκεανοῦ, ἐπεβεβαίωσε τοὺς λόγους τοῦ ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ λόρδος Πάλμερστων προσέθηκεν, ὅτι ἡ Ῥωσσία προέτεινε μὲν ὅρους τινὰς, ἀλλ' ὅτι οὗτοι ἀπερρίφθησαν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ὑπὸ τοῦ μυστικοσυμβουλίου τοῦ Τουρίνου. Τί ἐζήτησεν ἡ αὐλὴ τῆς Πετρουπόλεως δὲν ἐπετράπη εἰσέτι νὰ μάθωσιν οἱ βέβηλοι. Ἀλλὰ, κατὰ τὰς πιθανωτέρας εἰκασίας, ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν νὰ μὴν ἀνεχθῇ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις, σεβομένη τοὺς ὅρους τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἔνοπλόν τινα ἐπίθεσιν ἐθελοντῶν κατὰ ξένης τινὸς χώρας· πρὸς τούτοις δὲ, ἐὰν ὁ Φραγκίσκος β' ἔστεργε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Ῥώμης, νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ δημευθέντα οἰκογενειακὰ του κτήματα.

Ὁμόφωνοι εἶναι οἱ ἔπαινοι, δι' ὧν ὁ φιλελεύθερος τύπος τῆς Εὐρώπης ὑπεδέχθη τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς ῥωσσικῆς κυβερνήσεως. Ὅταν ἡ γηραιὰ ἐκείνη αὐτοκρατορία, ἥτις μέχρι τοῦδε ἀντέταττε φραγμὸν ἀκατανίκητον εἰς τὸν χείμαρον τῶν νέων ἰδεῶν, ἐξέρχηται τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, καὶ ἐγκολποῦται αὐτὰς οὕτως ἐπισήμως, τί θὰ κωλύσῃ, λέγουσι, πλέον τὴν καταστροφὴν καὶ τῶν τελευταίων προλήψεων τῆς μεσαιωνικῆς βαρβαρότητος; Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων ἀγάλλεται ἀναλογιζομένη ὅτι ἡ κυβέρνησις ἡ ἐμπνευσθεῖσα ὑπὸ ἀρχῶν φιλελευθέρων πρὸς τὴν Ἰταλίαν, δὲν δύναται, ἢ ἀντιφάσκουσα πρὸς ἑαυτὴν, νὰ φανῇ καταθλιπτικὴ πρὸς τὴν Πολωνίαν.

Βελγική τις ἐφημερὶς παρατηρεῖ, ὅτι ὁ γάμος τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἔχει σημαντικὴν πολιτικὴν βαρύτητα. Ἡ ἰδέα περὶ ἑνώσεως τῆς Ἱσπανίας μὲ τὴν Πορτογαλλίαν προοδεύει ὁσημέραι ἐν τῇ Ἰβηρικῇ χερσονήσῳ· ἑπομένως, ἡ Πορτογαλλία, ἀκολουθοῦσα τὴν ἐλευθέριον πολιτικὴν ἣν προεῖλετο ἐπ' ἐσχάτων, ἴσως μίαν ἡμέραν διαδραματίσῃ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ Πεδεμόντιον. Παρατηρητέον ὅτι καὶ οἱ Ναπολεονίδαι ἐπιδιώκουσι τὴν αὐτὴν πολιτικὴν τῶν συγγενικῶν δεσμῶν, δι' ἧς οἱ Βουρβόνοι κατέστησάν ποτε κραταιότατοι. Σπουδαιοτάτη ἐν τούτοις εἶναι καὶ φήμη τις διαδοθεῖσα ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἀναγνώρισιν τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, ὅτι διαπραγματεύεται συνοικέσιον μεταξὺ τοῦ μέλλοντος διαδόχου τοῦ ἰταλικοῦ θρόνου καὶ μιᾶς τῶν Μ. Δουκισσῶν τῆς Ῥωσσίας.

Τῇ 25/7 μεσοῦντος, ἤρξατο ἐν Παρισίοις ἡ διαδικασία τῆς περιέργου ἐκείνης συνωμοσίας, ἥτις ἀνεκαλύφθη πρό τινων μηνῶν. Τὸ κοινὸν ἀκολουθεῖ τὰ καθέκαστα αὐτῆς μετὰ συντόνου προσοχῆς, καθότι ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ἐστε-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ (*)

Διήγημα Βίκτορος Οὔγου. — Μετάφρασις Ι. Ι. Σ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — ΦΑΝΤΙΝΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'. — ΟΤΙ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΘΑΙ ΕΣΤΙΝ ΕΝΙΟΤΕ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙΝ.

Ἡ κυρία Θεναρδιέρου κατεβίβασε τὰς θυγατέρας της ἀπὸ τῆς αἰώρας, καὶ — Παίξετε, εἶπε· παίξετε τώρα μαζῇ καὶ αἱ τρεῖς.

Αἱ ἡλικίαι αὗται τάχιστα συμφιλιοῦνται· δὲν παρῆλθον δύο λεπτὰ, καὶ αἱ μικραὶ τῆς Θεναρδιέρου ἔπαιζον μὲ τὴν νεήλυδα συνήλικά τῶν κάμνουσαι τρύπας εἰς τὴν γῆν ἡδονῇ ἄπειρος! Ἡ νέηλυς αὕτη ἦτον φαιδροτάτη· ἡ ἀγαθότης τῆς μητρὸς ἐγράφη ἐν τῇ φαιδρότητι τοῦ νηπίου· εἶχε λάβει ξυλάριόν τι, καὶ μεταχειριζομένη αὐτὸ ὡς πτυάριον, ἔσκαπτε μὲ ὅλην της τὴν ψυχὴν ἕνα λάκκον, ἱκανὸν διὰ νὰ χωρήσῃ μία μυῖα ἐντὸς αὐτοῦ. Καὶ τὸ ἔργον τὸ νεκροθάπτου καθίσταται χαρίεν πραττόμενον ὑφ' ἑνὸς νηπίου.

Αἱ δύο γυναῖκες ἐξηκολούθουν συνομιλοῦσαι.

-- Πῶς ὀνομάζεται ἡ μικρή σας;

-- Τιτίκα.

Τιτίκα βλέπων, ἀνάγνωθι Εὐφροσύνη. Ἡ μικρὰ ὠνομάζετο Εὐφροσύνη, ἀλλ' ἡ μήτηρ της ἀπὸ Εὐφροσύνης τὴν ἔκαμε Τιτίκαν, κατὰ τὴν γλυκεῖαν καὶ χαρίεσσαν τῶν μητέρων καὶ τοῦ λαοῦ ῥοπὴν, ἥτις ἀπὸ ὑποκορισμοῦ εἰς ὑποκορισμὸν μεταβάλλει τὴν Δέσποιναν εἰς Πιπίναν, καὶ τὴν Ἀλεξάνδραν εἰς Σάσσαν· -- παραγωγαὶ ἀποπλανῶσαι ὅλην τὴν ἐτυμολογικὴν ἐπιστήμην. Ἐγνωρίσαμεν προμήτορά τινα κατορθώσασαν νὰ μεταβάλῃ τὸν ἔγγονόν της ἀπὸ Θεοδώρου εἰς Νιόκον.

-- Καὶ πόσων χρόνων εἶναι;

-- Εἰς τοὺς τρεῖς περιπατεῖ.

-- Ὡσὰν τὴν μεγάλην μου.

Ἐν τούτοις, αἱ τρεῖς μικραὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος, γινόμεναι ἐν ἐκστάσει καὶ ἐν φόβῳ θεαταὶ μεγάλου τινος φαινομένου. Μακρός τις σκώληξ εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τῆς γῆς. Αἱ τρεῖς κεφαλαὶ προσηλώθησαν εἰς τὸ θέαμα τοῦτο, προσκολλώμεναι ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην.

-- Τί εἶναι καὶ τὰ παιδιά! ἀνέκραξεν ἡ Θεναρδιέρου· ἀμέσως σχετίζονται! Κύτταξε θαῤῥεῖς πῶς εἶναι τρεῖς ἀδελφαί!

Ὁ λόγος οὗτος ὑπῆρξε σπινθὴρ, τὸν ὁποῖον ἐπερίμενεν, ὡς φαίνεται, ἡ ἄλλη μήτηρ. Ἔλαβεν εὐθὺς τὴν χεῖρα τῆς Θεναρδιέρου, ἠτένισε πρὸς αὐτὴν, καὶ τὴν εἶπε· -- Θέλετε νὰ σᾶς ἀφίσω τὴν μικρήν μου νὰ τὴν φυλάξετε;

Ἡ Θεναρδιέρου ἐσιώπησεν, οὔτε ἄρνησιν δείξασα, οὔτε κατάφασιν. Ἡ μήτηρ τῆς Τιτίκας ἐπρόσθεσε· -- Παρατηρεῖτε, δὲν ἐμπορῶ νὰ ἔχω μαζῇ μου τὴν μικρήν εἰς τὸν τόπον ὅπου παγαίνω. Δὲν μὲ τὸ συγχωρεῖ ἡ ἐργασία. Ὅταν ἔχῃ κάνεις μαζῇ του ἕνα παιδὶ, δὲν ἐῤῥίσκει εὔκολα θέσιν. Ἤτον ἴσως ἀπὸ Θεοῦ νὰ περάσω ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖόν σας. Ὅταν εἶδα ταῖς μικραῖς σας τόσον εὔμορφαις, τόσον καθάριαις καὶ τόσον χαρούμεναις, ἐκόλλησεν ἡ καρδιά μου. Νὰ, εἶπα, μία μητέρα καλή. Μὲ τὴν ἰδικήν μου τὴν μικρὴν θὰ ἦταν ὡσὰν τρεῖς ἀδελφαῖς. Καὶ ἔπειτα, ἐγὼ δὲν θ' ἀργήσω νὰ ἐπιστρέψω. Θέλετε νὰ μοῦ τὴν κρατήσετε;

-- Νὰ ἰδοῦμεν, εἶπεν ἡ Θεναρδιέρου.

-- Θὰ ἔδειδα ἓξ φράγκα τὸν μῆνα.

Μία φωνὴ ἀνδρὸς ἔκραξεν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ βάθους τοῦ καπηλείου· -- Ὄχι ὀλιγώτερα ἀπὸ ἑπτὰ φράγκα· καὶ ἐξ μηνιάτικα πληρωμένα ἐμπρός.

-- Ἕξ οἱ ἑπτὰ σαράντα δύο, εἶπεν ἡ Θεναρδιέρου.

-- Καὶ δεκαπέντε φράγκα παράνω διὰ τὰ πρῶτα ἔξοδα, ἐπρόσθεσεν ἡ τοῦ ἀνδρὸς φωνή.

-- Ὅλα μαζῇ πενῆντα ἑπτὰ φράγκα, εἶπεν ἡ Θεναρδιέρου. Καὶ συγχρόνως ὑπετονθόρυζε τὸ ἀσμά της·

Ἀνάγκη πάσα νὰ σὲ ὠφήσω.

-- Τὰ δίδω, εἶπεν ἡ μήτηρ· ἔχω ὀγδοῆντα φράγκα. Τὰ ἐπίλοιπα μὲ φθάνουν διὰ νὰ πάγω εἰς τὸν τόπον μου, πεζῇ. Ἐκεῖ, ἀφοῦ εὕρω ἔργον, θὰ κερδίσω χρήματα, καὶ ἅμα πιάσω ὀλίγα, ἔρχομαι καὶ παίρνω πάλιν τὸ πουλάκι μου.

-- Ἔχει ῥουχάκια ἡ μικρή; ἠρώτησε πάλιν ἡ φωνὴ τοῦ ἀνδρός.

-- Εἶναι ὁ ἄνδρας μου, εἶπεν ἡ Θεναρδιέρου.

-- Βέβαια καὶ ἔχει τὰ ῥουχάκια της, ὁ ἄγγελός μου, ἡ Τιτίκα μου. Ἐκαταλάβα ὅτι θὰ ἦτον ὁ ἄνδρας σας. Καὶ ὡραῖα μάλιστα τῆς τὰ ἔχω κάμει! παράνω ἀπὸ τὴν δύναμίν μου· ἀπ' ὅλα δωδεκάδιαις· καὶ φουστανάκια μεταξωτὰ, ὡσὰν ἀρχοντοκόρης. Τὰ ἔχω ὅλα μέσα εἰς αὐτό μου τὸ σακκί.

-- Πρέπει νὰ δοθοῦν, ὑπέλαβεν ἡ φωνὴ τοῦ ἀνδρός.

-- Ἐννοεῖται ὅτι θὰ δοθοῦν! ὅλα νὰ τὰ κρατήσετε! εἶπεν ἡ μήτηρ. Καλὸν δὰ θὰ ἦτον νὰ ἄφινα ὁλόγυμνο τὸ κορίτσι μου!

(*) Ἴδε ἀπὸ ἀριθ. 346 μέχρις ἀριθ. 356 Β τῆς «Ἡμέρας».

ρήθη τῶν πολιτικῶν τούτων συγκινήσεων, καὶ γράφουσι μάλιστα ἐκ Παρισίων ὅτι εἰς τὸ προάστειον τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι βαθέως ἐγκεχαραγμένον εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐπαναστάσεων τῆς Γαλλίας, συνελήφθησαν ἄνθρωποί τινες ἐπιδεξίαντες συμπαθείας πρὸς τοὺς δικαζομένους. Οἱ κατηγορούμενοι εἶναι πεντήκοντα καὶ πέντε τὸν ἀριθμὸν, οἱ πάντες ἀνήκοντες εἰς ἀρχαίας μυστικὰς ἑταιρίας καὶ διατρέψαντες κατὰ τὰ μάλλον ἢ ἧττον κατὰ τὰ συμβάντα τοῦ 1848. Οἱ πλεῖστοι εἶναι ἐργάται, καὶ δύο, ὁ Μιῶτος καὶ ὁ Γρέππος, ἀρχαῖοι βουλευταί. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συνωμοσία ἐτελεῖτο ἐπὶ τρία ἤδη ἔτῶν καὶ πρὸ πολλοῦ κατεσκευάζετο ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἀστυνομίας. Ἀρχηγὸς αὐτῆς φαίνεται ἀνήρ τις ὀνόματι Βασσὲλ, διελθὼν ἀπὸ τῆς νεότητός του διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, ὑπηρετήσας ὡς στρατιώτης, λειποτακτήσας, ἐξορισθεὶς, φυλακισθεὶς, καὶ ἔχων ὡς τελευταῖον συστατικὸν ἐνδεικτικὸν ἰατροῦ, γραφὲν κατὰ τὸ 1852, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι νοσεῖ τας φρένας. Κατ' αὐτοῦ ὅμως ὑπάρχουσι καὶ βασιμώταται ὑπόνοιαι ὅτι ἐπρόδωκε τοὺς συνεταίρους του, διὸ καὶ οὐδεὶς τῶν δικηγόρων ἔστερξε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισίν του.

Τὸ σχέδιον τῶν συνωμοτῶν ἦτον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἐγγράφων καὶ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων, νὰ ἀνατρέψωσι τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ ἀνιδρύσωσι τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ τὴν δημοκρατίαν τὴν ἐρυθρὰν μὲ τὰς ἀπαισιωτέρας ἀρχὰς τῶν σοσιαλιστῶν καὶ κοινοκτημόνων. Κατωτέρω βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἀξιοσπουδαστόν τι ἔγγραφον, ἐν εἴδει προκηρύξεως, ἐν ᾧ ὁ Κ. Βασσὲλ ἔθετε τὰς βάσεις τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων, καὶ ὅπερ αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ δικαιώσῃ τὴν διάγνωσιν τοῦ ἰατροῦ ὅστις τὸν ἐκήρυξε παράφρονα. Ἐκτὸς τῶν συλληφθέντων ἀρχηγῶν, φαίνεται ὅτι ἦσαν καὶ ἄλλοι μεμυημένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας, διὸ καὶ ἡ ἑταιρία διηρείτο εἰς τμήματα ἀναλόγως τῶν τμημάτων τῆς Γαλλίας. Ὁ προσηλυτισμὸς ἐγίνετο λίαν ἐπιτηδείως ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι κατεγράφοντο ἐθελονταί, ὅπως σταλῶσι πρὸς βοηθειαν τοῦ Γαριβάλδη. Εἶχον δὲ πραγματικῶς οἱ συνωμόται σχέσιν μετὰ τῆς ἐπαναστατικῆς φατρίας τῆς Ἰταλίας καὶ διετέλουν ἐν ἀλληλογραφίᾳ μὲ τὸν Ματσίνην, καὶ τοῦτο ἰδίως ἀφοῦ ὁ Κ. Βασσὲλ ἀπῆλθε κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1861 εἰς τὴν χεροάνησον ἐκείνην καὶ συνεννοήθη προσωπικῶς μὲ τοὺς κορυφαίους τῶν δημοκρατῶν. Ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἔμελλε νὰ ἐκραγῇ ἡ συνωμοσία δὲν εἶχεν ὁρισθῆ, διότι περιεμένετο ἁρμοδία περίστασις· συνεχῶς ὅμως ἐγένετο λόγος περὶ τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, καὶ παρὰ πάντων ἐνεκρίθη νὰ συναστισθῶσι κατ' ἀρχὰς μὲ τοὺς νομιμόφρονας καὶ τὸ κληρικὸν κόμμα, μέχρις οὗ ἀνατραπῇ ἡ αὐτοκρατορία, καὶ τότε νὰ ῥίψωσι τοῦ θρόνου τὸν κόμητα Σαμβῶρ, καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσωσι τὴν δημοκρατίαν. Ἐσχεδιάζετο πρὸς τούτοις ἡ ἔκκοπὴ τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων καὶ τῶν ἐλασμάτων τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπως καταστῇ ἀδύνατος ἡ πρόσκλησις στρατευμάτων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Εἰς τῶν συνεταίρων παρουσίασεν εἰς τὸ συνέδριον δείγματά τινα πυρίτιδος ἐχούσης δύναμιν δεκαπενταπλασίαν τῆς συνήθους, καὶ παρηγγέλθη νὰ κατασκευάσῃ βόμβας, ἄγνωστον ἐπὶ τίνι σκοπῷ, μολονότι διατρέχει φήμη ὅτι εἶχε ψηφισθῆ καὶ ὁ θάνατος τοῦ Αὐτοκράτορος. Οἱ κατηγορούμενοι ἀπολογούμενοι λέγοντες ὅτι αὔχονται ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς δημοκρατίας, ἀλλ' εἰργάζοντο ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῶν ἀρχῶν των διὰ τῆς πειθοῦς καὶ ὄχι διὰ βαίων μέσων.

Ἰδοὺ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῶν ἐν Παρισίοις δικαζομένων συνωμοτῶν, οὗ ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς ἄνωθεν.

Δὲν θέλομεν οὔτε αὐτοκρατορίαν οὔτε αὐτοκράτορα. Δὲν θέλομεν Μορνὸ, Βαρὼς, Περσινὸ, Βιλλώλτους, Ἀβαούτους κτλ. καὶ ὅλην αὐτὴν τὴν κυβερνητικὴν σκωρίαν. Δὲν θέλομεν ἡ ἀργυρὰ νὰ μὴν ἐκπροσωπῆται ὑπὸ τῆς ἐργασίας. Δὲν θέλομεν νὰ ἐκμεταλλεύωνται οἱ ἄνθρωποι ἀλλήλους· πτωχοὺς καὶ πλουσίους, πάτρωνας καὶ αὐθέντας, ἐμπαίτας καὶ δυστυχεῖς, ἀμαθεῖς καὶ ἑταίρας.

Δὲν θέλομεν νὰ διατελῇ διηρημένη ἡ μεγάλη ἀνθρωπίνη οἰκογένεια. Δὲν θέλομεν διαρκῆς στρατόν, δικηγόρους καὶ ὁμοκατάστατον ὀνίους καὶ δημοσιογράφους ὡς τὸν Ἀβάλλιον Γιρεφτέον. Δὲν θέλομεν πολέμους, ἐπιβεβλημένην θρησκείαν, μοναστήρια, κάστρα, φυλακὰς καὶ χαμαιτυπεῖα.

Δὲν θέλομεν οὔτε αὐτοκρατορίαν, οὔτε αὐτοκράτορα, οὔτε τὴν ἀρχαίαν κοινωνίαν.

Ἀλλὰ θέλομεν·

Δημοκρατίαν σοσιαλιστικὴν, τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας, τὴν δικαίαν διανομὴν τῶν μισθῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς αὐθεντίας.

Θέλομεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, ὑφ' οἱανδήποτε ὄψιν καὶ ἂν παρουσιάζεται, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, τὸ δικαίωμα τῆς συναθροίσεως, τοῦ συναστισμοῦ, τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸν ἐξοπλισμὸν ὅλου τοῦ ἔθνους.

Θέλομεν τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου ὅρου ἢ τοῦ τῆς ἐνηλικιότητος, τὴν ἰσότητα τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς, τὴν ἐκπαίδευσιν προῖκα καὶ ἀναγκαστικὴν, ἐκπαίδευσιν βιωτικὴν, βιομηχανικὴν, ἐπιστημονικὴν, ἠθικὴν, τὸν διοργανισμὸν τῆς ἐργασίας, ἄπυλον διὰ τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀναπήρους. Τὸ Κράτος θὰ ἀναλάβῃ τὴν συντήρησιν πάντων τῶν ἀναπήρων καὶ γερόντων, ἀρχομένου τοῦ γήρους ἀπὸ τοῦ 60 ἔτους.

Λέγομεν ὅτι πάντα παράγονται παρὰ πάντων καὶ ἀνήκουσιν εἰς πάντας. Θέλομεν τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς οἰκογενείας, τὴν κατάργησιν τῶν φόρων, τὴν κατάργησιν τοῦ δημοσίου χρέους. Θέλομεν δικτατορίαν μετὰ τοῦ λαοῦ ἐνόπλου, πάντοτε.

Θέλομεν τὴν κατάργησιν πάσης διωργανισμένης δυνάμεως, πάσης ἀρχῆς, διεκπαίρια δικαίζοντα δωρεὰν καὶ δικαστὰς ἀδιαφόρους. Θέλομεν πᾶσαι αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν ἑταιριῶν ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸ Κράτος, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα· καὶ ὁ ἄρτος νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν τιμὴν καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, ὁριζομένην καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλόγως τῆς συγκομιδῆς.

Θέλομεν νὰ προστατεύῃ τὸ Κράτος τὰς ἐργατικὰς, βιομηχανικὰς καὶ γεωργικὰς ἑταιρίας, παρέχον εἰς αὐτὰς προῖκα τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, καὶ πάντες οἱ θέλοντες νὰ ἐργασθῶσι μόνοι καὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος νὰ λαμβάνωσιν ὡς δάνεια τὰ πρῶτα ἐμπορεύματα ἢ τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα πρὸς ἐξάσκησιν τῆς βιομηχανίας των. Θέλομεν ἡ ὥρα τοῦ βιομηχάνου ἐργάτου νὰ μὴ τιμᾶται ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς φράγκου. Θέλομεν πάντα τὰ δημόσια ὑπουργήματα νὰ προσφέρωνται διὰ διαγωνισμοῦ, ἐξ οὗ μόνοι οἱ ἀνήλικες ν' ἀποκλείωνται.

Θέλομεν οἱ πληρώνοντες ἐνοίκιον κατώτερον τῶν 400 φράγκων ν' ἀπαλλάγῶσιν αὐτοῦ· τὰ δὲ ἐνοίκια τὰ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρι τῶν 1,800 νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ τὸ ἥμισυ, καὶ κατὰ τὸ τρίτον τὰ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπέκεινα· νὰ κρημνισθῶσι δὲ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ὅσαι ἀναγνωρισθῶσι ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν. Θέλομεν πάντα τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ κράτος, καὶ ἡ τιμὴ τῆς θέσεως εἰς ἕκαστον λεωφορεῖον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ δέκα σολδία, νὰ γίνεται δὲ δωρεὰν ἡ μεταφορὰ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνοχωρήσεως ἢ τῆς ἐπανόδου ἐκ τῆς ἐργασίας.

Θέλομεν τὴν τιμωρίαν τῶν προδοτῶν, τῶν δημιῶν τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τὴν κάθαρσιν ταύτην τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν κατάργησιν τῆς κεφαλικῆς ποινῆς καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν φυλακῶν.

Ὑπάρχουσιν ἀντίτυπάτινα ἔχοντα μεταλλαγάς τινας. Εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν ἀναγινώσκονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Τὸ κράτος εἶναι ὁ μόνος ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μόνος κληρονόμος. Πᾶσα γυνὴ ἔχουσα τέκνα θὰ λαμβάνῃ καθ' ἑκάστην δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν πέντε φράγκα. Τὰ παιδία, πενταετῆ τὴν ἡλικίαν, ἐξετάζονται ὑπὸ ἑνόρκων, οἵτινες ἀποφασίζουσι περὶ τοῦ ἐπαγγέλματός των, κτλ.»

Η ΣΕΡΒΙΑ
ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ.

"Ἐκάλεσα εἰς τὴν ζωήν ἕνα νέον κόσμον, ὅπως ἀποκαταστήσω τὴν ἰσορρόπιαν τοῦ παλαιοῦ.„

Κάνινγκ.

"Εἶναι ἀρά γε ἡ ἰσορρόπια γνώμων ἀναλλοίωτος, γνώμων μόνιμος, αἰώνιος γνώμων; Μὴ δὲν ὑπόκειται καὶ ἡ ἰσορρόπια εἰς μεταβολὰς συνεχεῖς, καθόσον ὁ πολιτισμὸς προοδεύει, καὶ καθέσον νέα Κράτη ἐμφανίζονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μεγάλου θεάτρου τῆς οἰκουμένης, ἵνα παραστήσωσι καὶ αὐτὰ τὸ μέρος οὗ οὐκ ἄνευ, τὸ μέρος ὃ ἀνήκει εἰς αὐτὰ διὰ τὴν εἰδικὴν φύσιν αὐτῶν; Ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως αἰῶνος ἐσχηματίζον τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορρόπιαν ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ὁλλανδία· βραδύτερον κατέστη καὶ ἡ Ῥωσσία μεγάλη δύναμις, καὶ ἡ Πρωσσία ἀνέπτυξεν δσημέραι τὸ κράτος αὐτῆς.

"Ἡ πολιτικὴ ἰσορρόπια δὲν μετεβλήθη τελείως κατὰ τὰς ἀρχὰς· μόνον τὰ ὑποκείμενα ἐξ ὧν αὕτη σχηματίζεται παρουσιάσθησαν προϊόντος τοῦ χρόνου κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ πολυπληθέστερα. Ἐδείχθη ἕνα ἡ πολιτικὴ ἰσορρόπια τῆς Εὐρώπης πάθῃ παντοίας μεταβολὰς, ἐπειδὴ ἐδιπλασιάσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰσχυρῶν Κρατῶν· ἐπειδὴ, ὡς οὕτως εἰπεῖν, ἔπεσον περισσότερα βόρη εἰς τὴν πλάστιγγα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν αἱ κυβερνήσεις ἐπέμενον εἰς τὴν αὐτὴν πολιτικὴν ὁδὸν, ἣν ἠκολούθησαν μέχρι τοῦδε, θὰ ἀπεδεικνύετο ὅτι οὐδεμία ὀδεῖται προσοχὴ εἰς τὰς ἐπισυμβαινούσας μεταβολὰς, καὶ εἰς τὰ πράγματα ἄτινα ἀναφύονται ὁλίγον κατ' ὀλίγον ἐκ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν.„

Ταῦτα εἶπεν ὁ Κάννιγκ ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἀγγλίας πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν.

Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲ συνεχῶς γίνεται λόγος περὶ ταύτης τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορρόπιας, καὶ πάντοτε ἀκούομεν νὰ ἐρωτῶσι, τί θὰ γίνῃ ἡ Εὐρώπη, τί θὰ γίνῃ ὁ κόσμος, ὅταν δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἡ Τουρκία;

Ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας θὰ ἐρωτήσωμεν· Πῶς ἔκαμνεν ὁ κόσμος ὅταν δὲν ὑπῆρχε Τουρκία; Εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκετο ὁ κόσμος, ὅταν ἔκμαζεν ἐν πλήρει δυνάμει τὸ κράτος τῶν τσάρων τῆς Σερβίας, ὅταν ὑπῆρχε κραταιὰ εἰσέτι ἡ ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία;

Εἶπε προσέτι ὁ Κάννιγκ. "Ἀλλ' εἶναι ἀρά γε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ εὕρωμεν ἄλλα μέσα; ὀφείλομεν ἀρά γε νὰ μετεθέσωμεν αὐτὰ ἐκεῖνα ὧν ἔκαμον χρῆσιν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν; Ὅταν ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν ἐσκέφθην ἐπὶ ταύτης τῆς ἐρωτήσεως, εὐθὺς καὶ εἶδα τί εἶναι χρεία νὰ γίνῃ „ — κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀμφιβολία δὲν εἶναι ὅτι καὶ σήμερον ὁ Κάννιγκ θὰ ἔβλεπε τί πρέπει νὰ γίνῃ.

"Οἱ πρόγονοί μας„ ἐξηκολούθησεν ὁ Κάννιγκ, προκειμένου λόγου περὶ τῆς Ἱσπανίας, "ἐγίνωσκον ὅτι εἰς τὸ Ἱσπανικὸν κράτος ποτὲ δὲν δύει ὁ ἥλιος· ἡμεῖς δὲ σήμερον βλέπομεν ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὅτε οἱ τόποι τῆς Ἱσπανίας δὲν θὰ θερμαίνωνται πλέον ὑπὸ τοῦ ἡλίου.„

Τὸ αὐτὸ τοῦτο δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ κόσμου· οἱ πατέρες μας ἐγίνωσκον τὴν ὕπαρξιν ἄλλων βασιλέων, ἄλλοι δὲ ἔγνων τὸ σερβικόν. Ἐὰν πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐλεγέ τις περὶ βασιλείου τῆς Ἰταλίας, θὰ ἐνομίζετο ὀνειροπολῶν, καὶ τώρα τὸ βασίλειον τοῦτο εἶναι πραγμα τετελεσμένον, καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορρόπια δὲν ἀπωλέσθη, καθὼς δὲν εἶχεν ἀπολεσθῆ ἐκ τοῦ ἀτῶνος ὃν ἀνέλαβεν ἡ Σερβία τῷ 1809 ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της, οὐδὲ θὰ πάθῃ τίποτε ἡ ἰσορρόπια, ἂν ἡ Σερβία ἀπαλλαχθῇ φρουρῶν τινῶν κατεχομένων ὑπὸ στρατιωτῶν ἱκανῶν νὰ καταστήσωσιν ἐντὸς δύο ἡμερῶν ψωμοζήτας 60,000 ψυχῶν. Οὐδὲ θὰ ἐφθείρετο ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορρόπια, ἐὰν πᾶσα ἐθνότης τῆς Τουρκίας ἀνέκτα τὴν ἰδίαν αὐτονομίαν τῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἡ ἰσορρόπια ἐσαλεύθη, ναί· ἀλλ' ἐσαλεύθη καὶ θὰ σαλεύηται ἐνόσῳ θὰ εὑρίσκωνται τόποι ἀρμόδιοι νὰ ἐφελκύωσι μεγάλας δυνάμεις πρὸς ἑαυτούς.

Ἀπαθῶς ὅταν ἐξεταθῶσι ταῦτα πάντα, θὰ προκύψῃ ἡ πεποίθησις ὅτι ἀληθῶς οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Ἀφότου ἔρχησεν ἡ τουρκικὴ αὐτοκρατορία νὰ κλονῆται, εὐχερῶς παρατηρεῖ ἕκαστος ὅτι καθίσταται ἐξαρτωμένη ἐξ ἄλλων Κρατῶν· ἄρα ἀπώλεσε τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου ἐκλινεν ὁπόθεν ἐδείκνυεν εἰς αὐτὴν ὁ γάλλος πρέσβυς Σεβαστιάνης. Ἀκολούθως ἔκλινε κατὰ τὰς προσταγὰς τοῦ αὐτοκρατορος Νικολάου, τῆς Ῥωσσίας· ὑστερώτερον ἔκλινε κατὰ τὰ ῥήματα τοῦ ἄγγλου πρέσβεως λόρδου Ῥεδκλίφ, καὶ τέλος βλέπομεν ταυτὸν, ὅτι οὐδέποτε ἐμπιστεύεται εἰς ἑαυτὴν, ἀλλ' εἰς ἄλλους πάντοτε. Καὶ δύναται ἡ Τουρκία νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἑαυτήν;. Ἀδύνατον. Διατί; Διότι οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶναι εἰς τὴν Εὐρώπην ἔθνος.

Διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀνεξάρτητος ἄνθρωπός τις ἰδιώτης, πρέπει, α') νὰ γνώσκῃ τὴν ἰδίαν του ὕπαρξιν· αὕτη δὲ ἡ γνῶσις τῆς ἰδίας ὑπάρξεως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τόσον ἀνεπτυγμένη ἐντὸς αὐτοῦ, ὅσον ἡ γνῶσις τῶν πλησίον του, μεθ' ὧν συζῇ, μεθ' ὧν διαπραγματεύεται, καὶ μόνον τοιοῦτος τυγχάνων δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ ὅσα μέσα τῷ παρέχει ὁ αἰὼν καθ' ὃν ζῇ. β'.) Πρέπει νὰ ἦναι ἀσφαλής, δηλαδὴ, νὰ ἔχῃ τὰ ἀναγκαῖα μέσα τῆς ὑπάρξεως, νὰ ἵσταται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὡς τὸ φυτὸν εἰς τὴν ἰδίαν του γῆν, καὶ νὰ ῥυθμίζῃ τὴν διαγωγήν του κατὰ τινας νόμους, καὶ νὰ ἔχῃ ὅσον πλείονα δικαιώματα γ'.) Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δίκαιος πρὸς ἅπαντας τοὺς μεθ' ὧν ἔχει σχέσιν, διότι ἄλλως ὅλοι θὰ τὸν καταφρονήσωσι, θὰ φύγωσι, καὶ θὰ τὸν ἀφίσωσι.

Καὶ τὸ Κράτος λοιπὸν ὀφείλει, α'.) νὰ συμπροσδεύῃ μὲ τὸν καιρόν· β') νὰ ἔχῃ τὰ μέσα τὰ ἐπαρκῆ εἰς τὴν ἀποστολήν του, καὶ νὰ ἐφελκύῃ τὸ σέβας· γ'.) ν' ἀκολουθῇ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης παντοῦ ὅπου φθάνουσιν αἱ σχέσεις του.

Ἂς ἴδωμεν ἂν ἡ Τουρκία δύναται νὰ κατέχῃ οἱανδήποτε θέσιν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἰσορρόπιᾳ.

Ἐν τούτοις ἐνεφανίσθη ἡ ὄψις τοῦ οἰκοδεσπότου.

— Πάγει καλά, εἶπε.

Ἡ συμφωνία ἐτελείωσε. Ἡ μήτηρ κατέλυσεν ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐμέτρησε τὰ χρήματά της, καὶ ἀφῆκε τὸ τέκνον της. Ἔδεσε πάλιν τὸν ὀδοιπορικὸν τῆς σάκκον, κενωθέντα ἀπὸ τῶν φορεμάτων τῆς μικρᾶς, καὶ τοῦ λοιποῦ ἐλαφρὸν, καὶ τὸ πρωὶ τῆς ἐπιούσης ἀνεχώρησε μὲ τὴν Ἰδέαν ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ταχέως. Αἱ τοιαῦται ἀναχωρήσεις οἰκονομοῦνται ἠσύχως, ἀλλ' εἶναι σπαρακτικαί. Γυνὴ τις γείτων τῶν Θεναρδιέρων ἀπήντησε τὴν μητέρα ταύτην ἀναχωροῦσαν, καὶ ἤλθε λέγουσα, — Καλὲ ἠύρα τώρα εἰς τὸν δρόμο μίαν γυναῖκα ὁποῦ πάγαινε, καὶ ἔκλαιεν ὁποῦ ἤταν σπαραγμὸς καρδιᾶς.

Ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ἡ μήτηρ τῆς Τιτίκας, ὁ ἄνηρ εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του. — Ἰδὲ πῶς τὸ ἔφερε ἡ τύχη· αὔριον εἶναι ἡ προθεσμία νὰ πληρώσω τὸ ὁμόλογον τῶν ἑκατὸν δέκα φράγκων. Μ' ἔλειαν πενῆντα φράγκα. Ξεύρεις πῶς θὰ εἴχαμεν τὸν κλητῆρα καὶ μίαν διαμαρτύρησιν; Καλὴν παγίδα τὴν ἔσπησες μὲ τοῖς κόρας σου!

— Χωρὶς νὰ ξεῦρω, εἶπεν ἡ γυνή.

Β'.

Πρώτη σχεδιογραφία δύο ἀμφιβόλων μορφῶν.

Τὸ παγιδεῦθὲν ποντίκιον ἦτον μικρόν· ἀλλ' ὁ αἴλουρος εὐρραίνεται καὶ μὲ ἰσχὺν ποντίκιον.

Τί ἦτον τὸ ἀνδρόγυνον τοῦτο τῶν Θεναρδιέρων; Ἂς εἴπωμεν ἀπὸ τοῦδε ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτοῦ· βραδύτερον συμπληροῦμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν εἰκόνων του.

Τὰ ὄντα ταῦτα ἀνῆκον εἰς τὴν νέθον ἐκείνην τάξιν, ἥτις σύγκειται ἐξ ἀνθρώπων βαναύσων, τυχαίως πως προβιβασθέντων, καὶ ἀνθρώπων νοημόνων, οἵτινες ἐξέπεσον τάξιν κειμένην μεταξὺ τῆς λεγομένης μεσαίας, καὶ τῆς λεγομένης παρακατινῆς· τάξιν συνδυάζουσαν τινὰ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς δευτέρας μὲ σχεδὸν ὅλα τὰ κακὰ τῆς πρώτης, καὶ οὐδὲ τὰς γενναίας ὁρμὰς τοῦ χειρώνακτος ἔχουσαν, οὐδὲ τὴν τιμιότητα τῶν κοινῶς λεγομένων πολιτῶν.

Ἦσαν ἐκ τῆς φύσεως τῶν νάνων οἵτινες, ἐὰν τύχῃ νὰ τοὺς θερμάνῃ βλοσυρόν τι πῦρ, εὐκόλως καθίστανται ἀνθρωπόμορφα τέρατα. Εἰς μὲν τὴν γυναῖκα ταύτην ὑπῆρχε τὸ βάθος κτήνους, εἰς δὲ τὸν ἄνδρα ἡ ζύμη φαυλοβίου ἀνθρώπου. Ἀμφότεροι ἦσαν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἐπιβλεπτικοὶ μωσαρᾶς προσδου πρὸς τὸ κακόν. Ὑπάρχουσι ψυχαὶ καρκίνοι, ὀπισθοδρομοῦσαι ἀεὶ πρὸς τὴν σκοτίαν, καρκινοβατοῦσαι μᾶλλον ἢ προχωροῦσαι πρὸς τὴν ζωὴν, μετερχόμεναι τὴν πεῖραν τῆς ζωῆς πρὸς αὔξησιν τῆς ἀσχημοσύνης των, πάντοτε ἐπὶ τὸ χεῖρον τρεπόμεναι, καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀμαυρούμεναι. Ὁ ἄνηρ οὗτος καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ἦσαν ἐξ αὐτῶν τῶν ψυχῶν.

Ὁ Θεναρδιέρος μᾶλιστα ἦτον ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴδῃ τις, διὰ νὰ συλλάβῃ δυσπιστίαν πρὸς αὐτούς. Βλέπεις τοὺς τοιούτους, καὶ ἔμπροσθεν μὲν εἶναι θρασεῖς, ὄπισθεν δὲ ἀνήσυχοι. Ἔχουσί τι ἄγνωστον. Οὔτε δι' ὅσα ἔπραξαν δύνασαι νὰ ἐγγυηθῇς, οὔτε δι' ὅσα μέλλουν νὰ πράξωσι. Εἰς τὸ βλέμμα των ὑπάρχει σκιὰ τις καταγγέλλουσα αὐτούς. Μόνον ἀκούων αὐτοὺς προφέροντας μίαν λέξιν, ἢ βλέπων αὐτοὺς πράττοντας ἓν κίνημα, διακρίνεις σκοτεινὰ μυστήρια ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ των, σκοτεινὰ μυστήρια καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐὰν τις ἐπίστευε τὸν Θεναρδιέρον, ἐχρημάτισε στρατιώτης λοχίας, ὡς αὐτὸς ἔλεγε· εὑρέθη εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1815, καὶ μάλιστα προσηγέχθη, ὡς φαίνεται, ἀνδρείως. Περαιτέρω δὲ μάθωμεν τί μέρος εἶχε λάβει. Ἡ ζωγραφία ἤτις ἐφαίνετο ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ καπηλείου, ἐμνημόνευεν ἓν ἐκ τῶν κατορθωμάτων του. Ἡ ζωγραφία αὕτη ἦτον ἔργον τῶν χειρῶν του, διότι ὁ Θεναρδιέρος ἐπετηδεύετο εἰς ὅλα, ἂν καὶ κακῶς.

Ἡ σύζυγός του ἦτον νεωτέρα του κατὰ δώδεκα ἔως δεκαπέντε ἔτη. Εἴπομεν ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν μυθιστορημάτων τοῦ καιροῦ της, ὑπῆρχε ῥωμαντικοῦ χαρακτῆρος. Ὁ χαρακτὴρ οὗτος, ὅταν τοὐλάχιστον ἦναι νέα μία γυνὴ, δὲν φαίνεται τόσον ἀπαίσιος· ἀλλ' ὅταν ἡ κόμη της γυναικὸς ἐκείνης ἀρχίσῃ νὰ λευκαίνεται, καὶ ὁ ῥωμαντισμός της ἐπιμένῃ, ἡ Παμέλα τῆς μυθιστορίας καθίσταται Μέγαιρα τιπρακτικῆς ζωῆς. Ἡ σύζυγος τοῦ Θεναρδιέρου, ἐκ τῆς πρὸς τὰ μυθιστορήματα κλίσεώς της, ἔβοσε καὶ εἰς τὰς θυγατέρας της ὀνόματα ῥωμαντικὰ, Ἐπονίνην καλέσασα τὴν πρεσβυτέραν, καὶ Ἀζέλμαν τὴν νεωτέραν.

Ἀλλ' εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς Γαλλίας ἐπισυμβᾶσα ἀναρχία εἰς τὰ ὀνόματα, εἶχε καὶ ἀφορμὴν τινα ἐχι ποσῶς γελοίαν καὶ ἐπιπόλαιον. Πλησίον τοῦ ῥωμαντικοῦ στοιχείου κεῖται σύμπτωμά τι κοινωνικόν. Τὴν σήμερον δὲν εἶναι σπάνιον παρὰ τοῖς Γάλλοις, ὁ μὲν παῖς χοιροβοσκοῦ τινος νὰ καλῆται Ἀρκτοῦρος, Ἀλφρέδος ἢ Ἄλφονσος, ὁ δὲ ἀντικόμης νὰ καλῆται Θωμᾶς, Πέτρος ἢ Ἰάκωβος. Ἡ μετάθεσις αὕτη, καθ' ἣν τὸ μὲν « κοσμικὸν » ὄνομα μετέρη εἰς τὸν παῖδα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὄχλου, τὸ δὲ ἀγροτικὸν εἰς τὸν παῖδα τοῦ ἀριστοκράτου, ἔχει ἡν αἰτίαν αὐτῆς εἰς τὰς περὶ ἰσότητος νεωτέρας ἰδέας. Ἡ ἀναπόβροστος εἰσχώρησις τοῦ νέου πνεύματος διακρίνεται καὶ εἰς τοῦτο καθὼς εἰς ὅλα· ὑπὸ δὲ τὴν κατ' ἐπιφάνειαν παραφωνίαν ταύτην ὑφίσταταί τι μέγα καὶ βαθὺ, ἡ γαλλικὴ Ἐπανάστασις.

Γ.

Κορυδαλίδα.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἦναί τις κακὸς διὰ νὰ προκόψῃ. Τὸ καπηλεῖον δὲν προώδευε. Χάρις εἰς τὰ πεντήκοντα ἑπτὰ φράγκα τῆς διαβάτιδος,

Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον ὅρον, ἐὰν δηλαδὴ συμπροσδεύῃ μὲ τὸν καιρὸν, τὰ πράγματα αὐτὰ μαρτυροῦσι τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ δὲν ἔχει κάνένα θεσμὸν εὐρωπαϊκὸν, καὶ ἀφοῦ ὁ δοῦλος ὁ χριστιανὸς γινώσκει πλείονα ἢ ὅλοι ὁμοῦ οἱ Τοῦρκοι, ἐξαιρουμένων τῶν ὀλιγίστων οἵτινες ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην. Δύο μόνον ἀς φέρωμεν παραδείγματα. α'.) Ἐν γένει οἱ Τοῦρκοι φρονεῦσιν ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι βασιλεῖς πράττουσιν ὅ,τι θέλει ὁ Σουλτάνος, καὶ ὅτι τὸ ὀθωμανικὸν κράτος εἶναι μέγα ὅσον τὸ λοιπὸν μέρος τῆς γῆς. β'.) Διδάσκαλός τις, εἰς τὴν Βοσνίαν ἐδίδασκεν εἰς παῖδάς τινας σέρβους γεωγραφίαν. Εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἔλθε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τις ἱερωμένος Τοῦρκος, μεγάλην ἔχων φήμην διὰ τὸ εὖρος τῆς σοφίας του. Ἠρώτησεν οὗτος ἕνα τῶν μαθητῶν, πόθεν γίνεται ὁ σεισμός. Μόλις τὸ παιδίον ἀπεκρίθη, ὅ,τι ἐγίνωσκε, καὶ ἔμπλεως ὀργῆς ὁ σοφὸς δερβίσης κατὰ τοῦ διδασκάλου, — Γκιαούρη! ἀνέκραξε· τοιαῦτα ψεύδη τοὺς διδάσκεις; Ἡ γῆ ἵσταται ἐπάνω εἰς ἕνα βοῦν, ὁ βοῦς μέσα εἰς μίαν σκάφην, καὶ ἡ σκάφη πλέει εἰς τὰ ὕδατα. Ἐὰν περάσῃ μία μυῖα καὶ ἔμβῃ εἰς τὸ οὖς τοῦ βοῦς, ὁ βοῦς κινεῖ τὴν κεφαλήν του, καὶ τότε ἡ γῆ βεβαίως τρέμει. Οἱ ἀκροαταὶ καὶ ὁ διδάσκαλος ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι τὸ πράγμα ἔχει· ὡς τὸ ἤθελεν ἡ ὀργὴ τοῦ Χατζῆ Μπαμπᾶ. Εἰς τόσον σκότος καὶ τόσην ἀμάθειαν κυλίονται οἱ Ὀθωμανοί, τόσον μίσος τρέφουσι κατὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε ποτὲ δὲν θὰ πολιτισθῶσι. Περὶ τῆς ἥθους τῶν γυναικῶν των, κρεῖττον σιγᾶν.

Ὡς πρὸς τὸν δεύτερον ὅρον, οὔτε λόγου χρεία, διότι ὅλος ὁ κόσμος γινώσκει τὴν ἀθλίαν θέσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας.

Ὡς πρὸς τὸν τρίτον, λαλοῦσιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο αἱ συνθῆκαι αἱ μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας, συνθῆκαι καθ' ἃς πᾶν κράτος ἐφαρμόζει τοὺς ἰδίους του νόμους ἐπὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ διαμενόντων ὑπηκόων του. Οἱ Σέρβοι γινώσκουσι κάλλιστα τὰ τουρκικὰ δικαστήρια, καὶ ἀκριβῶς ἡ τουρκικὴ δικονομία ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον αἴτιον τῆς σερβικῆς ἀποστασίας.

Δύνανται λοιπὸν οἱ Ὀθωμανοὶ τοιοῦτοι ὄντες νὰ ἐπέχωσι θέσιν τινὰ ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἰσορροπίᾳ; Ὡς ἀμαθέστατοι καὶ ὡς ἄγοντες εἰς τὴν Εὐρώπην βάρβαρα σμήνη πρὸς ὑποδούλωσιν τῶν Χριστιανῶν, δὲν δύνανται· ὡς πτωχεύσαντες, δὲν εἶναι ἀξιόχρεοι· τέλος, ὡς ἄδικοι, ἀπελέσαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔρχωνται εἰς σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων. Δίκαιοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι, διότι ἄλλας ἰδίας ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων. Εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ ἔχωσι ψῆφον μόνον ὅσοι τῶν λαῶν τῆς γῆς εἶναι πολιτισμένοι καὶ σχηματίζουσιν ἔθνος ὁμογενές.

Ἐρωτῶμεν ποῖα ἔθνη ζῶσιν εἰς τὴν γῆν ἧς ἐπικρατοῦσιν οἱ Ὀθωμανοί; Πρῶτον οἱ Ἕλληνες, ὁ λαὸς δηλαδὴ ἐξ οὗ ἐβλάστησεν ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ πολιτισμός· ἔπειτα οἱ Βούλγαροι, οἱ πρὸ παντὸς ἄλλου σλαβικοῦ λαοῦ ἀσπασθέντες τὸν χριστιανισμὸν καὶ ἀποκτέσαντες ἰδίαν φιλολογίαν ἀπὸ τοῦ ἐννάτου αἰῶνος· ἀκολούθως οἱ Σέρβοι, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ἵδρυσαν ἴδιον Κράτος, ὀρθῆν νομοθεσίαν καὶ ἔνορκα δικαστήρια. Ὅλοι οὗτοι οἱ λαοὶ εἶναι χριστιανικοί, εἶναι ἴδια ἔθνη, ἔχουσιν ἰδίαν ἱστορίαν, καὶ ὑπάρχουσι πεφωτισμένα μᾶλλον τῶν δυναστευόντων αὐτὰ Ὀθωμανῶν. Καὶ ὅλα θὰ ἐγείροντο αὖριον καὶ θὰ ἐζήτουν τὴν ἀπαλλαγήν των, ἂν ἡ Εὐρώπη δὲν ἐφαίνετο ἔχουσα τόσον φόβον, διὰ τὸ φάντασμα τὸ καλούμενον ἰσορροπία.

Οὔτε θὰ ἐκλείνον τὸν αὐχένα τὰ ἔθνη ταῦτα ὑπ' ἄλλον τινὰ ζυγὸν, ἐὰν ἀπέσειον τὸν παρόντα· τότε δὲ μόνον θὰ γίνῃ ἀληθὴς ἰσορροπία, καὶ τότε μόνον θὰ προκύψῃ ἐν Εὐρώπῃ ἡσυχία ἀληθής, ὅταν πᾶν ἔθνος ἀποκτήσῃ ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτὸ δικαιωματικῶς, ὅταν πᾶν ἔθνος ἀποκατασταθῇ ἀνεξάρτητον. Ὅταν πᾶν ἔθνος θὰ ζῇ πλησίον τοῦ ἄλλου ὡς οἰκογένεια πλησίον οἰκογενείας, καὶ ὄχι ὡς ἐχθρὸς πλησίον ἐχθροῦ, ἡ ἰσορροπία τότε πλέον δὲν θὰ σαλεύεται. Ἀλλ' ἐνόσῳ δὲν δοθῇ εἰς τὰ ἔθνη τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἡ ἐλευθερία ὅπως ζῶσι καὶ κυβερνῶνται ὡς ἀνήκει δικαιωματικῶς εἰς τὰ ἔθνη, ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία θὰ ἔχῃ αἰωνίως φροντίδας· ἐνόσῳ οἱ Ὀθωμανοὶ θὰ κρατοῦσι τὰ φρούρια τῆς Σερβίας, οὐδὲ πρὸς στιγμὴν θὰ ἦναι ἡ ἰσορροπία στερεά, διότι ὄχι μόνον ἐμποδίζουσι διὰ ταύτης τῆς κατοχῆς τὴν πρόοδον τῶν Σέρβων, ἀλλὰ καταστρέφουσι καὶ τὸν ἤδη ἀποκτηθέντα πολιτισμόν.

(Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.)

ΣΛΑΒΙΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ.

Βελιγράδιον, (26)8 ἰουλίου 1862.

Ὁ Βεφὶκ ἐφφέντης δὲν ἀνεχώρησεν εἰσέτι, διαταχθεὶς, καθ' ἃ λέγεται, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ὁ νέος φρούραρχος Ῥασσὶτ πασσᾶς, βλέπων τὰς δυσχερείας καθ' ὧν ἔχει νὰ παλαίσῃ, ἔδωκε τὴν παραίτησίν του, ἥτις ἐγένετο δεκτή. Ἡ φρουρὰ δὲν ἔχει πολλὴν πεποίθησιν εἰς τὰ τηλεβόλα τοῦ φρουρίου καὶ φοβεῖται ἔφοδον τῶν Σέρβων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βεφὶκ ἐφφέντη. Ἡ Πύλη ἐν τοῖς ἐγγράφοις της δεικνυεῖ εἰρηνικώτατα αἰσθήματα. Ἐν τούτοις αἱ παρὰ τὰ σύνορα ἐπικαιρότεραι θέσεις κατελήφθησαν ὑπὸ τουρκικῶν στρατευμάτων, ἅτινα ἐνισχύονται καθ' ἑκάστην. Καὶ εἰς τὸ Βελιγράδιον ἀπεσταλησαν πολεμικά τινα ἀτμόπλοα, τὰ ὁποῖα ὅμως ὡς ἐκ τῆς καταπτώσεως τῶν ὑδάτων ἠναγκάσθησαν νὰ προσορμισθῶσιν εἰς τὸ Βιδδίνον.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Εἰς τὴν Πράγαν, πρωτεύουσαν τῆς Βοεμίας, ἠνοίχθη καταλόγος συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν Μαυροβουνιωτῶν. Τὰ συναγθέντα χρήματα, ὑπερβάντα τὰ διαχίλια φιορίνια, εἶναι ποσὸν σημαντικὸν, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι μόνον ὁ λαὸς μετέσχε τῆς συνεισφορᾶς. Καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἰδίως ἐν τῇ Σλαβωνίᾳ καὶ Κροατίᾳ, δεικνύονται πολλαὶ συμπάθειαι ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν. Εἰς τὴν Ἀγράμην συνέβη ἐσχάτως ταραχή τις, καθ' ἣν κατεβιβάσθησαν οἱ αὐτοκρατορικοὶ ἀετοί.

Κατ' αὐτὰς ὀλίγου δεῖν συνελαμβάνετο ἐν Πεσκιέρᾳ ῥῶσσός τις ἀπόστολος ὀνόματι (ὡς τοὐλάχιστον φαίνεται ἐκ τοῦ διαβατηρίου του) Νισιπορένσκης. Ἡ αὐστριακὴ ἀστυνομία κατέσχε διάφορα ἔγγραφα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, προκηρύξεις ἰταλικὰς καὶ ἐπαναστατικὰ φυλλάδια ῥωσσιστὶ γεγραμμένα, ἐξ ὧν ἐξήγαγεν ὅτι ἦτον ἀπεσταλμένος τῆς ἐπαναστατικῆς ἑταιρίας τῆς Ῥωσσίας λαβὼν τὴν ἐντολὴν νὰ ἀναστατώσῃ τὰς σλαβικὰς ἐπαρχίας τῆς Αὐστρίας καὶ Τουρκίας. Ὅτε ἐξεδόθη ἡ διαταγὴ τῆς φυλακίσεώς του, ὁ ῥῶσσος πράκτωρ ἀπέπλευεν ἐκ Τεργέστης εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΙΤΑΛΙΑ.

Μία τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἀναφέρει ὡς ἑξόμενον ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠρώτησε τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Τουρίνου ποίαν ὑπόστασιν ἔχουσι τὰ περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Γαριβάλδη διαδιδόμενα, ὑπαινιττομένη ὅτι, ἐὰν ὑπάρχῃ φόβος τις, προτίθεται νὰ πέμψῃ στολίσκον εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπως ἐμποδίσῃ πᾶσαν ὑπερθαλάσσιον ἐκστρατείαν δυναμένην νὰ περιπλέξῃ τὰ εὐρωπαϊκὰ πράγματα. Ὁ Κ. Ῥατάτσης καθησύχασε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν εἰπὼν ὅτι ἔχει τὰ μέσα νὰ τιμωρήσῃ πᾶσαν τοῦ νόμου παράβασιν.

Ἑνὸς τῶν βουλευτῶν περιγράψαντος οἰκτρῶς τὴν κατάστασιν τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν καὶ ἐλέγξαντος τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ ἀδρανείᾳ, ὁ Κ. Ῥατάτσης εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ πιστεύωνται κατὰ γράμμα ἀδέσποτοι φῆμαι· ὅτι ἡ ληστεία κατὰ πολὺ ἠλαττώθη καὶ ὅτι διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς δραστηριότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐλπίζει ὅλως νὰ καταστραφῇ.

Εἰς τὴν Κρεμόνην συνέβη ταραχή τις προκληθεῖσα κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἐθνοφυλακὴ κατώρθωσε νὰ διαλύσῃ τὸ πλῆθος προτείνασα μόνον τὰς λόγχας ἄνευ χύσεως αἵματος. Τινὲς ὅμως τῶν ἐθνοφυλάκων ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς ὑπὸ τῶν σωρηδὸν ῥιπτομένων πετρῶν.

Κατὰ τὴν 21/3 μεσοῦντος, τὸ ἐθνικὸν κόμμα, τοῦ ὁποίου αἱ ἐλπίδες ἀνεπτερώθησαν μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ῥωσσίας, παρεσκεύαζε μεγάλην πατριωτικὴν ἐπίδειξιν ἐν Ρώμῃ. Ὁ στρατηγὸς Μοντεβέλλος ἔλαβεν ἔκτακτα μέτρα ὅπως προλάβῃ ἐνδεχομένην τινὰ ταραχὴν, καὶ καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔμειναν κεκλεισμένα εἰς τοὺς στρατῶνας. Ἤρκεσεν ἡ ἐπίδειξις αὕτη, ὅπως καταπνίξῃ καὶ πάλιν ὁ ῥωμαϊκὸς λαὸς τὴν ἔκφρασιν τῶν νομίμων εὐχῶν του.

Ἀναγνώσατε τὴν ἑπομένην ἐκ Ῥώμης ἐπιστολὴν, πεμφθεῖσαν πρὸς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Βενετίας ὑπό τινος τῶν ζηλωτῶν τῆς παπικῆς πολιτικῆς. Εἶναι, διὰ τὴν ἀφέλειαν αὐτῆς ἀμίμητος.

"'Ο πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἄλλο δὲν κάμνει παρὰ νὰ μέμφεται τὴν διαγωγὴν ἣν ὁ Πάπας τηρεῖ, ἐπόμενος εἰς τὴν συνειδησίν του· τολμᾷ ν' ἀποκαλῇ τὴν μεγάλην καὶ εὐγενῆ σταθερότητα τοῦ Πίου Θ' ὡς γεροντικὸν πεῖσμα. Ὁ μαρκήσιος Λαβαλέττης ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ πεῖραν πολλῆν τῶν πραγμάτων τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ὀλιγίστην φαίνεται ἔχων γνῶσιν. Ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἄλλην μίαν ἔφοδον κατὰ τοῦ Πάπα διὰ νέων του προτάσεων, ἀλλ' ἀπεκρούσθη, καὶ τώρα παραπονεῖται. Τοῦτο θὰ παθαίνῃ ἐνόσῳ σώζεται εἰς τὸν κόσμον τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης.

"'Ο δὲ στρατηγὸς κόμης τοῦ Μοντεβέλλου δὲν ὁμοιάζει τὸν προκάτοχόν του, ὅστις ἄλλο δὲν ἔκαμνε παρὰ νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς πρὸς τὸν στρατόν. Ἀγαπᾷ μᾶλλον τὰ ἔργα παρὰ τοὺς λόγους. Εἰς τὴν ἡμετέραν Ζωάβων κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου τῶν Γάλλων εἰς 4 ἡμερῶν κράτησιν, ἐπειδὴ εἶχεν εἰπεῖ βαρεῖς τινας λόγους εἰς ἕνα τῶν γαλλῶν χωροφυλάκων. Ὁ στρατηγὸς Μοντεβέλλος ἐπρόσθεσεν ἀκολούθως ἄλλας τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὴν ποινὴν τοῦ Ζουάβου· πρᾶγμα παράδοξον, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν τιμᾷ τόσον τὸν στρατηγόν.

"Οταν ὁ Πάπας ἐδέχθη τὸν κόμητα τοῦ Μοντεβέλλου συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ μαρκησίου Λαβαλέττου, εἶπε πρὸς αὐτὸν μειδιῶν· « Χαίρω, ἀγαπητέ μοι στρατηγέ, ἐπαναβλέπων ὑμᾶς. Σᾶς συνοδεύει ὁ ὑμέτερος πρόσβυς, ὁ Κ. μαρκήσιος Λαβαλέττης, μὲ τὸν ὁποῖον διαπαίσμαι εἰς τελείαν ἁρμονίαν· μοὶ κάμνει πάντοτε τὰς αὐτὰς προτάσεις, καὶ τὸν ἀπαντῶ πάντοτε μὲ τὴν αὐτὴν ἄρνησιν. Μὲ παρακαλεῖ νὰ ἐνδώσω, καὶ ἐμμένω μὴ ἐνδίδων· ἰδοὺ πᾶν ὅ,τι κάμνομεν. »

ΓΑΛΛΙΑ.

Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπισήμων καὶ ἡμιεπισήμων ἐφημερίδων, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἔτυχον ἐξαιρετικῆς ὑποδεξιώσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας, δι' ὧν διέρχονται. Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν δήμων προσέρχονται σωρηδὸν νὰ ἐκφράσωσι τὴν πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν δυναστείαν ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν Κλερμόντην διερμηνεὺς τῶν κοινῶν αἰσθημάτων ἐγένετο ὁ κόμης Μορνὺ, ὡς βουλευτὴς καὶ πρόεδρος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τοῦ νομοῦ ἐκείνου, καὶ τότε ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν τίτλον τοῦ Δουκὸς, τιμῶν ἐν αὐτῷ τὴν πίστιν τῶν ἐκλογέων του. Εἰς τὸ Βούργον, ἀπαντῶν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ δημάρχου, εἶπεν ὅτι θὰ διατάξῃ τὴν οἰκοδομὴν μεγάλου στρατιωτικοῦ καταστήματος, ὅπερ κείμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς Γαλλίας, θὰ συντείνῃ πολὺ πρὸς ἄμυναν αὐτῆς. Πρὸς δὲ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως εἶπεν ὅτι θὰ βαδίσῃ σταθερῷ τῷ βήματι ἐν τῇ χαραχθείσῃ ὁδῷ, καὶ ἂν καὶ θέλει νὰ διατηρήσῃ ἀνέπαφα τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα, θὰ ὠφεληθῇ ἐκ πάσης περιστάσεως, ὅπως ἀποδείξῃ τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν σέβας του.

Ὁ Κ. Τουβενὲλ ἀπῆλθεν ἐκ Παρισίων εἰς Λονδῖνον, ὅπως παρευρεθῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν διανομὴν τῶν βραβείων τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας θὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως περὶ πάντων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ τηλέγραφος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τὴν 29/11 ἰουλίου ἔλαβε χώραν ἐν Λονδίνῳ μετὰ μεγάλης πομπῆς ἡ διανομὴ τῶν βραβείων πρὸς τοὺς εὐδοκιμήσαντας ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων. Πολλὰ τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἦσαν παρόντα. Ὑπελογίσθησαν ἕως 80,000 ψυχῶν οἱ παρευρεθέντες. Ἐκ τῶν 1506 ἐκθετῶν τῆς Αὐστρίας διεκρίθησαν 874· ἐκ τούτων δὲ 502 ἐτιμήθησαν διὰ νομισματοσήμου καὶ 372 ἐπῃνέθησαν.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ἐπάνθισμα τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας μεταξὺ ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς κυβερνήσεως ἀνταλλαχθέντων ἐγγράφων, ὅσα πραγματεύονται περὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος. Εἰς ἓν

ὁ Θεναρδιέρος ἀπέφυγε τὴν διαμαρτύρησιν καὶ ἐτίμησε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὁμολόγου του· ἀλλὰ τὸν ἀκόλουθον μῆνα ἐχρειάσθη πάλιν χρήματα· ἡ σύζυγός του ἔφερεν εἰς Παρισίους καὶ ἔθηκε τὰ φορέματα τῆς Τιτίκας ἐνέχυρον ἀντὶ ἑξήκοντα φράγκων. Ἀφοῦ δὲ καὶ ταῦτα ἐδαπανήθησαν, ὁ Θεναρδιέρος καὶ ἡ σύζυγός του ἐθεώρουν τὴν ξένην ταύτην κόρην ὡς νὰ τὴν εἶχον πλησίον των ἐκ φιλανθρωπίας, καὶ ἑπομένως ἐφέροντο πρὸς αὐτὴν οἰκτρῶς. Ἐπειδὴ δὲν εἶχε πλέον φορέματα, τὴν ἐνέδυσαν μὲ τὰ ἀποφόρια τῶν ἰδίων των θυγατρῶν, δηλαδὴ μὲ τὰ ῥάκη αὐτῶν. Τὴν ἔτρεφον μὲ τὰ ψυχία τῆς τραπέζης των, ὀλίγον τι καλήτερον παρὰ σκύλον, καὶ ὀλίγον τι χειρότερον παρὰ γαλῆν. Ἄλλως τε, ὁ σκύλος καὶ ἡ γαλῆ τῆς οἰκίας ἦσαν συνήθως οἱ συνδαιτυμόνες της. Ἡ Τιτίκα ἔτρωγε μὲ τὰ ζῶα ταῦτα ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ἐντὸς πινακίου ξυλίνου, ὁμοίου μὲ τὸ τοῦ σκύλου καὶ τῆς γαλῆς.

Ἡ μήτηρ, ἥτις κατοίκησεν, ὡς θὰ ἴδωμεν περαιτέρω, εἰς τὴν πολίχνην M. ἐπὶ M . . . ἔγραφεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἔβαλλε καὶ ἔγραφον ἅπαξ τοῦ μηνὸς, διὰ νὰ μανθάνῃ περὶ τοῦ τέκνου της. Οἱ Θεναρδιέροι ἀπεκρίνοντο τὸ αὐτὸ πάντοτε· — Ἡ Τιτίκα εἶναι μία χαρά.

Ἀφοῦ παρῆλθον οἱ πρῶτοι ἓξ μῆνες, ἡ μήτηρ ἔπεμψεν ἑπτὰ φράγκα διὰ τὸν ἕβδομον, καὶ ἐξηκολούθησε νὰ πέμπῃ κατὰ μῆνα μὲ ἰκανὴν ἀκρίβειαν τὸ αὐτὸ ποσόν. Δὲν συνεπληρώθη τὸ ἔτος, καὶ ὁ Θεναρδιέρος εἶπε μίαν τῶν ἡμερῶν, — Εὕμορφη προκοπή, μὲ τὰ ἑπτὰ φράγκα ὁποῦ μᾶς στέλλει κατὰ μῆνα! Εἰς τί θὰ ἐπαρκέσουν τὰ ἑπτὰ φράγκα της; — Καὶ γράψας ἐζήτησε παρὰ τῆς Φαντίνης δώδεκα φράγκα εἰς τὸ ἑξῆς. Ἡ μήτηρ, ἀκούουσα ὅτι τὸ τέκνον της ἦτον εὐτυχὲς καὶ « ἐμεγάλωνε » ἔπεμψε τὰ δώδεκα φράγκα χωρὶς ἀντιλογίαν.

Φύσεις τινὲς δὲν δύνανται ν' ἀγαπῶσιν ἀφ' ἑνὸς χωρὶς νὰ μισῶσιν ἀφ' ἑτέρου. Ἡ γυνὴ τοῦ Θεναρδιέρου ἠγάπα περιπαθῶς τὰς δύο θυγατέρας της, διὸ ἀποστράφη τὴν ξένην κόρην. Ὅσον ὀλίγον τόπον καὶ ἂν κατεῖχεν εἰς τὴν οἰκίαν της ἡ Τιτίκα, τὴν ἐφαίνετο ὅτι ἐστερεῦτο αὐτοῦ αἱ θυγατέρες της, καὶ ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη ἠλάττωνε τὸν ἀέρα ὃν ἀνέπνεον αἱ ἰδικαί της. Αἱ θυγατέρες της εἶχον ὅλας τὰς θωπείας της· εὑρέθη ἡ ξένη ἐκείνη κόρη, διὰ νὰ ἔχῃ ὅλους τοὺς δαρμοὺς, τοὺς ὁποίους βεβαίως θὰ εἶχον ἄνευ αὐτῆς αἱ ἰδικαί της. Δὲν ἔκαμνε κίνημα ἡ Τιτίκα χωρὶς νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς κεραλῆς της χρλαζα σροδῶν καὶ ἀδίλων δαρμῶν. Ἤπιον πλάσμα, ἀδύνατον, μὴ καταλαμβάνον τί κόσμος εἶναι αὐτὸς καὶ τί Θεὸς, ἐφέποντε τιμωρούμενον, λοιδορούμενον, παραγκωνιζόμενον, καὶ βλέπον πλησίον του δύο ἄλλα μικρὰ ὡς αὐτὸ, τὰ ὁποῖα ἔζων ὡς ἐντὸς ἐωθινῆς ἀκτῖνος!

Φυσικὸν, ἀφοῦ ἡ γυνὴ τοῦ Θεναρδιέρου ἦτον κακὴ πρὸς τὴν Τιτίκαν, ἔγιναν καὶ πρὸς αὐτὴν καὶ ὁ Ἐπονίνη καὶ ἡ Ἀζέλμα. Εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην τὰ παιδία καθίστανται ἀντίπυρα τῆς μητρός των. Τὸ σχῆμα μόνον εἶναι μικρότερον.

Παρῆλθεν ἕτος, παρῆλθε καὶ ἄλλο. Ἔλεγον εἰς τὸ χωρίον οἱ κάτοικοι· — Τί καλοὶ ἄνθρωποι εἶναι αὐτοὶ οἱ Θεναρδιέροι, ἄνδρας καὶ γυναῖκα! Ἐνῷ δὲν εἶναι πλούσιοι, τρέφουν διὰ τὴν ψυχή τους ἕνα πτωχοκόριτσον ὁποῦ τοὺς ἄφησαν!

Ἐνδιμίζον τὴν Τιτίκαν ἐγκαταλελειμμένην ὑπὸ τῆς μητρός της. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Θεναρδιέρος, μαθὼν, τίς εἶδε διὰ τίνων σκοτεινῶν μέσων, ὅτι ἡ κόρη αὕτη ἦτον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νόθος, ἡ δὲ μήτηρ της δὲν ἤθελε νὰ φανερώσῃ τοῦτο, ἀπῄτησε δεκαπέντε φράγκα κατὰ μῆνα, λέγων ὅτι « ἡ μικρὰ ἐμεγάλωνε » καὶ « ἔτρωγε καλά· » ἠπείλει δὲ νὰ τὴν ἀποπέμψῃ. Ἡ μήτηρ ἐπλήρωσε τὰ δεκαπέντε φράγκα.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ συγχρόνως ἡ κακωμοιρία του. Ἐνόσῳ ἡ Τιτίκα ἦτον μικροτάτη, ἐξεθύμαινον οἱ Θεναρδιέροι ἐπ' αὐτῆς διὰ τὰς ἀταξίας τῶν ἰδίων κορῶν των· ἅμα ἀνεπτύχθη ὀλίγον, ὀνομαζὸν καὶ πρὶν ἀκόμη γίνῃ πενταετής, κατέστη ἡ θεραπαινὶς τῆς οἰκίας των.

Ἔστελλον τὴν Τιτίκαν εἰς ὑπηρεσίας, τὴν ἔβαλλον νὰ σαρώνῃ τὰ δώματα, τὴν ἀλλῆν, τὸν δρόμον, νὰ πλύνῃ τὰ πινάκια, ἔπ δὲ καὶ νὰ φέρῃ φορτία, ἀφότου μάλιστα ἡ μήτηρ της ἤρχησε νὰ μὴ πέμπῃ τὰ μηνιαῖα μὲ ἀκρίβειαν διότι παρῆλθον μῆνές τινες, καὶ δὲν ἔλαβον οἱ Θεναρδιέροι χρήματα.

Ἂν ἡ Φαντίνα ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Μομφερμέλιον μετὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, δὲν θὰ ἀνεγνώριζε τὸ τέκνον της. Ἡ Τιτίκα της, ἡ τόσον εὐειδὴς καὶ ζωηρὰ ὅταν τὴν εἶχεν ἀφίσει εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, κατήντησεν ἰσχνὴ, ὠχρά. Κατεῖχετο τὸ παιδίον, οὐκ οἶδα ὑπὸ τίνος ἀνησυχίας, ἣν οἱ Θεναρδιέροι ἐχαρακτήριζον ὡς πανουργίαν. Ἡ ἀδικία τὴν εἶχε καταστήσει δύστροπον, καὶ ἡ σκληραγωγία δυσειδῆ. Ἀλλὰ δὲν τὴν ἔμενεν ὠρᾶσον εἰμὴ οἱ ὀφθαλμοὶ, οἵτινες ὅμως μᾶλλον λύκην ἐπροξένουν εἰς τὸν θεατὴν, διότι, ὡς ἦσαν μεγάλοι, περιεῖχον περισσοτέραν μελαγχολίαν. Τὸν χειμῶνα ἐπροξένει σπαραγμὸν καρδίας ἡ θέα τῆς πτωχῆς ταύτης κόρης, μόλις ἐξετοῦς, τρεμούσης ὑπὸ τὰ πλαιὰ καὶ πανταχόθεν τρυπημένα ῥάκη της, καὶ σαρκονούσης τὴν ὀδὸν, πρὶν ἔτι φέγξῃ ἡ ἡμέρα, μ' ἐν μέγιστον σάρωθρον εἰς τὰς μικρὰς της ἐρυθρὰς χεῖρας, καὶ μ' ἐν δάκρυ εἰς τὰ μεγάλα της δίμματα.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τὴν ἐπωνόμαζον Κορυδαλίδα. Οὕτως ὁ λαὸς, ἀγαπῶν τὰς ἐξομοιώσεις, εὑρηστεῖτο ν' ἀποκαλῇ τὸ ὄχι μεγαλήτερον πτηνοῦ μικρὸν τοῦτο πλάσμα, τὸ τρέμον, ἐπτημένον καὶ ῥιγοῦν, τὸ πρῶτον ἐξυπνῶν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἰς τὸ χωρίον, καὶ πάντοτε εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τοὺς ἀγροὺς πρὸ τῆς αὐγῆς εὑρισκόμενον.

Τί μόνον; ἡ πτωχὴ κορυδαλὶς δὲν ἐκελάδει ποτέ.

(ἀκολουθεῖ.)